

НОТНИЙ ДОДАТОК

Україна

Вірші та музика Т. Петриненка

Помірно

mf

До - - - ро - ги ін - шо - ї не тре - ба, по -
ки зо - рить Чу - маць - кий Шлях. Я йду від те - бе і до те - бе по
зо - ло - тих тво - їх стеж - ках. Ме - ні не мож - на не лю -
би - ти, то - бі не мож - на не цвіс - ти, лиш
до - ти вар - то в сві - ті жи - ти, по - ки жи - веш і квіт - неш
ти. У - кра - ї - но, У - кра - ї - но! Піс - ля
да - ле - чі до - ріг вір - не сер - це тво - го си - на я кла -
ду то - бі до ніг. У - кра - // ніг, то - бі до ніг.

Дороги іншої не треба,
Поки зорить Чумацький Шлях.
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках.

Мені не можна не любити,
Тобі не можна не цвісти,
Лиш доти варто в світі жити,
Поки живеш і квітнеш ти.

Приспів:

Україно, Україно!
Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг.

Поки кохаєм до нестями,
 Ще не скоро наш кінець,
 Ще, може, нашими серцями
 Розпалим тисячі сердець.

Ще свічка наша не згоріла,
 Ще наша молодість при нас,
 А те, чи варте наше діло,—
 То скажуть люди, скаже час.

Приспів.

Спасибі, вчителю

Н. Май

Проникливо
mp

1. Мій добрий Вчителю, душа Твоя криє крилиця, скажи мені, чому Тобі вночі не спиться? І посивіли скроні, й сумні Твої уста, і відлітають вдаль Твої літа! *Приспів:* Спадсибі, Вчителю, мій давній оберіг, за те, що я вертаюсь на поріг, за те, що Ти навчив з добром на світі жить, і за дитинства неповторну мить. 2. Про - //

Мій добрий Вчителю,
 Душа Твоя — криниця,
 Скажи мені, чому
 Тобі вночі не спиться?
 І посивіли скроні,
 Й сумні Твої уста,
 І відлітають вдаль
 Твої літа!..

Приспів:

Спасибі, Вчителю,
 Мій давній оберіг,
 За те, що я
 Вертаюсь на поріг,
 За те, що Ти навчив
 З добром на світі жить,
 І за дитинства
 Неповторну мить!

Пробач, Вчителю,
Соколе сизокрилий,
За те, що часом ми
Тебе не розуміли,
За те, що білі скроні
Й сумні Твої уста
І відлетіли вдаль
Твої літа!..

Мій Вчителю,
Вклоняюся Тобі
За Твої добрі очі,
За Твоє велике серце,
За те все добро,
Що Ти посіяв
В наших душах!

Приспів.

Приспів.

Пісня про вчительку

Вірші А. Малишка

Музика П. Майбороди

В темпі вальсу
mf

Со - неч - ко вста - є, і шу - мить тра - ва,
ба - чу стеж - ку, де про - хо - диш ти, рід - на ти, вчи - тель - ко мо -
я, зо - ре сві - то - ва. звід - ки ви - гля - да - ти, де те -
бе знай - ти? Вчи - тель - ко мо - я, зо - ре сві - то -
ва, звід - ки ви - гля - да - ти, де те - бе знай - ти?

Сонечко встає, і шумить трава,
Бачу стежку, де проходиш ти,
рідна ти,
Вчителько моя, зоре світова.
Звідки виглядати, де тебе знайти?

На столі лежать зошитки малі,
Дітвора щечече золота, золота.
І летять, летять в небі журавлі,
Дзвоник ніби кличе молоді літа.

Скільки підросло й полетіло нас
На шляхи землі, у ясну блакить,
у блакить,
А що в тебе знов та доріжка в клас,
Під вікном у школі явір той шумить.

Двох синів твоїх узяти fronti,
Воювали, не лічили ран, тяжких ран.
В партизанську ніч посивіла ти,
Як в морози сиві непожатий лан.

Гей, ви, козаченьки

Вірші В. Крищенка

Музика Г. Татарченка

У темпі маршу
mf

Є і нам про що зга - да - ти... Піс - не, ду - шу воз - ве -
лич. Ой, бу - ла в нас ньень - ка - ма - ти За - по - розь - ка слав - на
Приспів:
Січ. Гей, ви, ко - за - чень - ки, — ві - тер в чис - тім
по - лі, на - у - чіть на - щад - ків так лю - би - ти во - лю.
Гей, ви, ко - за - чень - ки, — спо - мин з м'я - ти - ру - ти,
на - у - чіть ми - ну - лу спа - ву по - вер - ну - ти. // ти.

Є і нам про що згадати...
Пісне, душу возвелич.
Ой, була в нас ньенька-мати —
Запорозька славна Січ.

Приспів:

Гей, ви, козаченьки, — вітер
в чистім полі,
Научіть нащадків так любити волю.
Гей, ви, козаченьки, — спомин
з м'яти-рути,
Научіть минулу славу повернути. (Двічі)

Круточола наша доля,
Не вода в ній — кров тече,
Козаку найперше — воля,
Козаку найперше — честь.

Приспів.

А прийшла лиха година —
Впав козак наш у траві,
Щоб іскрилась Україна
На гетьманській булаві.

Приспів.

Обросила землю рана
Із козацького чола,
Щоб неправда помирала,
Щоби правдонька жила.

Приспів.

Та орав мужик край дороги

Українська народна пісня

Швидко
mf

Та о - рав му - жик край до - ро - ги. Гей, цоб!
Ца - бе, ря - бий, тпру! Край до - ро - ги!

Та орав мужик край дороги. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Край дороги!

Та воли в його круторогі. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Круторогі!

А погоничі чорноброві.
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Чорноброві!

Та поклав торбу при дорозі. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
При дорозі!

Та ішли дівки хустки прати. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Хустки прати!

Та вони в його торбу вкрали. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Торбу вкрали!

Не порожню ж бо — з пирогами. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
З пирогами!

Та не з простими пирогами. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Пирогами!

Та начинені горобцями. (Двічі)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Горобцями!

Глибока кирниця, глибоко копана

Українська народна пісня

Весело
mf

Гли - бо - ка кир - ни - ця, гли - бо - ко ко - па - на, там сто - їть
Кат - ру - ся, як на - ма - льо - ва - на. Ла - ла - ла - ла - ла, ха - ха, ла - ла - ла - ла -
ла, ха - ха, ла - ла - ла - ла - ла, ха - ха, як на - ма - льо - ва - на.

Глибока кирниця, глибоко копана,
Там стоїть Катруся, як намальована,
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3) як намальована.

При кирниці стала, водиці набрала,
Про свого Йвасика милого думала.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3) милого думала.

Якби тя, Йвасику, на дні зобачила,
То зараз би-м туди, в кирницю, скочила.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3) в кирницю скочила.

Найперш би вкинула цей гарний віночок,
Що я його сплела з рожевих ружечок.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3) з рожевих ружечок.

Ой ні, не скочу я — кирниця глибока,
Кирниця глибока, і зимна в ній вода.
Ла-ла-ла-ла-ла, ха-ха, (3) і зимна в ній вода.

Чом ти не прийшов

Українська народна пісня

Помірно
tr

— Чом ти не при - йшов, як мі - сяць зі - йшов! —
Я те - бе че - ка - ла. Чи ко - ня не мав,
чи стеж - ки не знав — ма - ти не пус - ка - ла?

— Чом ти не прийшов,
Як місяць зійшов? —
Я тебе чекала.
Чи коня не мав,
Чи стежки не знав — } *Двічі*
Мати не пускала?

А старша сестра
Сідельце знайшла,
Коня осідлала:
— Поїдь, братику,
До дівчиноньки, } *Двічі*
Що тебе чекала.

— І коня я мав,
І стежку я знав,
І мати пускала.
Найменша сестра —
Бодай не зросла — } *Двічі*
Сідельце сховала.

Тече річенька
Невеличенька —
Схочу — перескочу,
Віддай ти мене,
Моя матінко, } *Двічі*
За кого я хочу.

Край, мій рідний край

Вірші і музика М. Мозгового

Помірно
mf

Дан, дан, да-на, да-на. Дан, дан, да-на, да-на.

Там, де го-ри й по-ло-ни-ни, де стрім-кі по-то-ки й рі-ки,
 пле-т'ся піс-ня на про-сто-рі, віль-на, силь-на, на-че мо-ре,

1. де сме-рі-чок, ген, роз-май. 2. про мій ми-лий рід-ний край.

Приспів:

1. Край, у си-ню даль, по-над го-ра-ми ли-не
 мій рід-ний край, пі-сен-ний край зав-зят-тя

піс-ня ця, про-чу-до-вий край, ча-рів-ний
 тру-да, ти-мо-я лю-бов, ти рід-на

1. край Че-ре-мо-ша й Пру-та. 2. ма-тін-ко, мо-я зем-ля!

Там, де гори й полонини,
 Де стрімкі потоки й ріки,
 Де смерічок, ген, розмай,
 Ллється пісня на просторі,
 Вільна, сильна, наче море,
 Про мій милий рідний край.

Приспів:

І у синю даль
 Понад горами лине пісня ця —
 Про чудовий край,
 Чарівний край Черемоша й Прута.

Край, мій рідний край,
 Пісенний край завзяття і труда,
 Ти — моя любов,
 Ти рідна матінко, моя земля!

Завітайте в Прикарпаття,
 Завітайте, люди добрі,
 Завше будуть раді вам.
 Хлібом-сіллям вас зустрінуть,
 Файну пісню заспівують —
 Шану нашим світлим дням.

Приспів.

На полонині, на верхівці

Вірші В. Ладигця

Музика Б. Фільц

Жваво
p

На по - - - ло - ни - ні, на вер - хів - ці
 ко - му до - во - ди - лось бу - ва - ти? Пли - вуть
 хма - рки вни - зу, як вів - ці, ще по - вес - ня - но - му куд - ла - ті, і
 сон - це піш - ки йде по пла - ю, зби -
 ра - є ро - си - на - мис - ти - ни, на го - ри не - бо на - пи - на - є, не -
 мов гап - то - ва - ну хус - ти - ну. А під но -
 га - ми тра - ви кві - ти, А під цим -
 но - га - ми тра - ви, кві - ти,
 ба - - - лять ве - се - ло по - то - ки.
ff цим - ба - лять ве - се - ло, ве - се - ло по - то -
 Гей, гей! оз - ва - ли - ся трем -
p ки. Гей, Гей, гей!
 бі - ти. Гей, гей!
 Гей, гей, гей! Гей!

На полонині, на верхівці
 Кому доводилось бувати?
 Пливають хмарки вниз, як вівці,
 Ще по-весняному кудлаті.

І сонце пішки йде по плаю,
 Збирає роси-намистини,
 На гори небо напинає,
 Немов гаптовану хустину.

А під ногами трави, квіти,
 Цимбалиють весело потоки.
 Гей, гей! — озвалися трембіти,
 Гей, гей, гей! — лунає на полях.

Гуцулочка

Вірші С. Острового

Музика Д. Тухманова

Не поспішаючи *

За си - ні - ми Кар - па - та - ми, сме -
 ре - ка - ми кри - ла - ти - ми ус - міх - не - на Вес - ня - ноч - ка жи -
 ве. Всі звуть ї - ї гу - цу - лоч - ка, дів -
 чи - нонь - ка - ве - се - лоч - ка. Во - на як про - мінь со - няч - ний цві -
 те. — Хто же де те - бе, гу - цу - лоч - ко? — Кар - па - ти! — А
 хто твій друг, гу - цу - лоч - ко? — Кар - па - ти! — А
 де твій дід, гу - цу - лоч - ко? — Кар - па - ти! — А
 сер - цю най - ми - лі - ше що? — Кар - па - ти.

// 2. Лі

За синіми Карпатами
Смереками крилатими,
Усміхнена Весняночка живе,
Всі звуть її гуцулочка,
Дівчинонька-веселочка.
Вона як промінь сонячний
цвіте.

— А де твій дім, гуцулочко?
— Карпати!
— А серцю наймиліше що?
— Карпати!

Лісами гори вишиті,
Та чим залізеш вище ти —
Скоріше до гуцулочки дійдеш.
Рум'яна, як калинонька,
Струнка, немов билинонька.
Подібної красуні не знайдеш.

Приспів:

— Хто жде тебе, гуцулочко?
— Карпати!
— А хто твій друг, гуцулочко?
— Карпати!

Приспів.

Пісня про рушник

Вірші А. Малишка

Музика П. Майбороди

Помірно

Рід-на ма-ти мо-я, ти но-чей не до-спа-ла,
во-ди-ла ме-не у по-ля край се-ла,
в до-ро-гу да-ле-ку ти ме-не на зо-рі про-вод-
жа-ла, руш-ник ви-ши-ва-ний на щас-тя да-
ла. в до-ро-гу да-ле-ку ти ме-
не на зо-рі про-вод-жа-ла, руш-
ник ви-ши-ва-ний на щас-тя, на до-лю да-ла.
Хай на ньо-му цві-
//боб-

Рідна мати моя, ти ночей недоспала,
 І водила мене у поля край села,
 І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
 І рушник вишиваний на щастя дала.
 І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
 І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
 І зелені луги, й солов'їні гаї,
 І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
 І засмучені очі хороші твої.
 І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
 І засмучені очі хороші блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
 В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров,
 І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
 І дитинство, й розлука, і вірна любов.
 І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
 І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

Водограй

Вірші і музика В. Івасюка

Грайливо
mf

Ко - тить хви - лі наш Че - ре - мош, а ку - ди - не
 зна - є, по - між го - ри в світ ши - ро - кий
 те - че, не вер - та - є. Ми зу - стрі - не -
 мось з то - бо - ю бі - ля во - до - гра - ю
 і по - про - сим йо - го щи - ро - хай він нам за - гра - є.
Приспів:
 Ой, во - до - во - до - грай, грай для нас, грай...
 Стру - ни да - є то - бі кож - на вес - на,

Та - нок свій жва - вий ти не зу - пи - нняй.
Дзвін - кість да - ру - є їм о - сінть яс - на.

За крас - ну піс - ню на всі го - ло - си,
І ми за - гра - ем на стру - нах тво - їх -

що хо - чеш, во - до - гра - ю, по - про - си.
Хай ро - зі - ллють во - ни ра - діс - ний сміх.

Котить хвилі наш Черемош,
А куди — не знає,
Поміж гори в світ широкий
Тече, не вертає.
Ми зустрінемося з тобою
Біля водограю
І попросим його щиро —
Хай він нам заграє.

Приспів:

Ой, водо-водограй, грай для нас, грай...
Танок свій жвавий ти не зупиняй.
За красну пісню на всі голоси,
Що хочеш, водограю, попроси.
Струни дає тобі кожна весна,
Дзвінкість дарує їм осінь ясна.
І ми заграєм на струнах твоїх —
Хай розіллють вони радісний сміх.

Подивись, як сіру скелю
Б'є вода іскриста,
Ти зроби мені з тих крапель
Зоряне намисто.
Краще я зберу джерела
Й з них зроблю цимбали,
Щоб тобі, дівчино мила,
Вони красно грали.

Приспів.

